

ת"פ 1836/08/13 - מע"מ פתח תקווה נגד מודה מול בע"מ, עאהד עאמר

בית משפט השלום בפתח תקווה

16 ספטמבר 2015

ת"פ 1836-08-13 מע"מ פתח תקווה נ' מודה מול בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט מירב כפיר
המאשימה
נגד
הנאשמים
מע"מ פתח תקווה
1. מודה מול בע"מ
2. עאהד עאמר

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד צ'רלס שרמן

ב"כ הנאשמים, עו"ד קרן זרקו זמיר

הנאשם 2 בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בביצוע עבירה שלאי-הגשת דו"ח תקופתי במועד, בניגוד לסעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "החוק") ובקשר עם סעיף 67 לחוק ולתקנה 20 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1976 (להלן: "התקנות").
2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשמת 1 (להלן: "הנאשמת") הייתה חברה שעסקה במכירת בגדים והייתה רשומה כעוסק מורשה בהתאם לחוק. נאשם 2 (להלן: "הנאשם") היה מנהלה הפעיל של הנאשמת.
3. הנאשמים לא הגישו דו"ח תקופתי לחודש 2/13.

עמוד 1

חובם של הנאשמים עמד על כ- 500,000 ₪ כאשר הנאשם שילם מתוכו סך של 221,000 ₪ ונותר חייב סך של כ-284,000 ₪.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה טען כי הנאשמת הוציאה חשבונית ע"ס 3,700,000 ₪ כולל מע"מ שהינו בסך של מעל ל- 500,000 ₪ בגין מכירת העסק והנאשמים לא דיווחו על כך.

5. באשר לערכים המוגנים שנפגעו טען ב"כ המאשימה כי במעשיהם פגעו הנאשמים בניהול התקין של המדינה ובאי השוויון בנטל המס ואכיפת החוק. עוד טען, כי ביצוע עבירות אלו פוגעות ברצינות ובבסיס דיני המיסים דבר בעל השפעה על המשק, הכלכלה והמרקם החברתי.

6. עוד טען ב"כ המאשימה כי בפסיקה ענפה נקבע כי יש להחמיר עם נאשמים העוברים עבירות כלכליות ועבירות מס בכלל ולטענתו יש לתת משקל מכריע לאינטרס הציבורי ולשיקול ההרתעתי לפני נסיבותיהם האישיות של הנאשמים כפי שנקבע ברע"פ 977/13 משה אודיז' נ' מדינת ישראל.

7. על כן טען ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם לנאשם הינו מאסר בפועל בין 4 ל- 8 חודשים, מאסר על תנאי לתקופה שבין 4 ל- 8 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 20,000 ₪ לכל הפחות.

אשר לנאשמת, שהינה חברה לא פעילה כיום, נטען כי יש לגזור עליה קנס סמלי.

8. ב"כ הנאשמים טענה כי הנאשם הציג את הדוח והוא קיים במע"מ אך כיוון שלא שולם במלואו נחשב כדוח שלא הוגש. עוד טענה כי יש לקבוע מתחם עונש הולם במנותק משיקולי הרתעת הרבים ואינטרס הציבור כפי שקובע תיקון 113 לחוק.

9. לעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה טענה ב"כ הנאשמים כי לא קדם תכנון מוקדם לביצוע העבירה הואיל ומדובר בעבירות טכניות שלא הייתה בהם כוונה או זדון להתחמק מתשלום מס. כמו כן טענה כי מדובר בעבירה אחת של אי הגשת דוח במועד כאשר הדוח לא הוגש בגלל מצב כלכלי קשה ולא מתוך כוונה להתחמק מתשלום המס.

אשר לנזק טענה ב"כ הנאשמים כי מדובר בעבירה אחת שביצע הנאשם והוא הסיר חלק מהמחדלים ושילם מחצית מהחוב.

עוד טענה כי הנסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירה הינן קשיים כלכליים אליהן נקלעה הנאשמת וכתוצאה מכך גם הנאשם. עוד הוסיפה כי עקב קשיים אלו נמכרה החברה.

10. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה טענה ב"כ הנאשמים כי לנאשם חובות רבים אותם הוא עושה מאמצים לשלם ובנוסף לכך עשה מאמצים ושילם מחצית מהחוב למע"מ.

11. עוד טענה כי הנאשם היה עצמאי במשך 15 שנה וזאת ההסתבכות הראשונה שלו עם החוק. לטענתה די בהליך שהתנהל נגד הנאשם כדי להוות עבורו עונש מרתיע.

12. הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו ושילם סכום משמעותי להסרת המחדל.

13. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם טענה ב"כ הנאשמים כי הנאשם בן 41, נשוי ואב ל- 5 ילדים בגילאי

5 עד 18, מצבו הכלכלי קשה ואין לו נכסים או רכוש. אביו של הנאשם נפטר לפני 3 שנים ומאז הנאשם ומשפחתו גרים עם אמו של הנאשם. הנאשם עובד בחברת ביטוח ומרוויח ₪ 4,000 בחודש. כמו כן עומדים נגדו ונגד אשתו תיקי הוצל"פ רבים. בנוסף, מצבם הכלכלי הקשה של המשפחה הביא לבעיות גם במישור המשפחתי והנאשם ואשתו טופלו במחלקת הרווחה.

לטענת ב"כ הנאשמים מדובר בנאשם שעושה מאמצים רבים לסגירת חובותיו ולתשלומם וכך הייתה כוונת הנאשם גם בכל הנוגע לחובו למע"מ אך עקב הימשכות ההליך הפלילי לא יכול היה לעשות זאת.

14. ב"כ הנאשמים הציגה פסיקה רלוונטית וטענה כי נלמד ממנה כי במקרים בהם היקף החוב היה גבוה בהרבה מחובם של הנאשמים וכאשר המחדלים לא הוסרו, בתי המשפט גזרו עונש מאסר על תנאי של עד 6 חודשים. לטענתה, ניתן ללמוד כי מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשעו הנאשמים נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי עבודות שירות.

15. באשר לגזירת העונש בתוך המתחם טענה כי יש לקבוע את הענישה עפ"י סך המחדלים והסרתם. לטענתה הנאשם הסיר חלק משמעותי מהמחדל ועל כן סברה כי העונש ההולם לנאשם הינו בין מאסר מותנה לבין 3 חודשי עבודות שירות לכל היותר.

16. לעניין רכיב הקנס טענה כי יש להתחשב בכך שמדובר בעבירה אחת שאינה חמורה יחסית, מבלי להקל בה ראש, ואשר נגרמה בגלל מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם. המאשימה הפנתה לבג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי וטענה כי על מנת שהנאשם יוכל להבטיח המשך קיום אנושי בסיסי ולהמשיך בשיקום שהחל יש להסתפק בהתחייבות בלבד ולא להטיל קנס על הנאשם. כמו כן טענה כי ככל שיוטל על הנאשם מאסר על תנאי עליו להיות מידתי ולא לעבור את ה- 6 חודשים.

17. אשר לנאשמת טענה כי יש להטיל עליה קנס סמלי.

18. הנאשם הוסיף דברו ואמר כי ניהל עסקים במשך 15 שנה ללא בעיות והינו אדם אחראי והוא שילם כמחצית מהחוב. הנאשם אמר כי חשוב לו לעמוד בכל התחייבויותיו ולהוות דוגמה לילדיו שגם להם קשה עם המצב ועם ההליך שמתנהל נגדו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") על בית המשפט לבחון מהו העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירה המתוארת בכתב האישום, ובין היתר לבחון את העבירה שעבר הנאשם, הנסיבות שבהן נעברה העבירה, הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים ומידת הפגיעה בהם, ומדיניות הענישה המקובלת.

20. במקרה דנן הערך החברתי אשר נפגע ממעשי הנאשם הינו עיקרון השוויון בכלל, והשוויון בנטל המס בפרט. אי הגשת דיווח במועד ואי תשלום המס, פוגעים ביכולתה של רשות המיסים כזרוע של המדינה לקיים מערכת גבייה תקינה ונשיאה שוויונית בנטל. עקב כך נגרם נזק כלכלי לציבור משלם המיסים,

ונפגעת פעילות רשויות המדינה.

21. בחינת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי נגרמה פגיעה שאינה ברף הגבוה. מדובר בעבירה אחת בלבד אשר אינה כוללת יסוד נפשי של מטרה או כוונה להתחמק מתשלום המס אלא עבירת מודעות בלבד. העונש המירבי שקבע המחוקק הינו שנת מאסר והוא מצביע שלא מדובר בפגיעה חמורה בערך המוגן.

22. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה (סעיף 40ט' לחוק העונשין) יש ליתן את הדעת לשיקולים כדלקמן:

23. מדובר בעבירה אחת בלבד והנזק שנגרם מביצוע העבירה, הינו בשיעור המחדל, קרי, סך של כ- 500,000 ₪. עם זאת, הנאשם הסיר חלק מהמחדל ושלם סך של 221,000 ₪ ואזי הנזק שנגרם הינו בסך של כ- 280,000 ₪.

24. הסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע את העבירה הינן מצב כלכלי קשה של הנאשמת וכתוצאה מכך הידרדר גם מצבו הכלכלי של הנאשם.

25. מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים הינה החל מגזירת מאסר על תנאי וכלה במאסר בפועל או בדרך של ריצוי בעבודות שירות וכן מאסר על תנאי קנס כספי והתחייבות;

בעפ"ג (מחוזי חי) 33090-11-09 אברהמים נגמה נ' מדינת ישראל נדחה ערעורו של נאשם. הנאשם וחברה בניהולו הורשעו על כך שלא הגישו 31 דוחות למע"מ כאשר קרן המס עמדה על 244,000 ₪ ובעקבות הפרשי הצמדה וריבית עמד החוב על כ- 500,000 ₪. על הנאשם נגזר מאסר בפועל של 4 חודשים וקנס בסך 25,000 ₪.

בע"פ (מחוזי חי) 21330-09-09 גזאל חוסאם נ' אגף המכס והמע"מ נדחה ערעורו של הנאשם. הנאשם הודה באי הגשתם של 10 דוחות תקופתיים לשלטונות מע"מ שסכום המס שנבע מהם עמד על כ- 125,000 ₪ קרן ובערכי יום מתן גזר הדין עמד החוב על כ- 600,000 ₪. המחדל לא הוסר ונגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 7 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 60,000 ₪.

בעפ"ג (מרכז) 11815-03-13 עייש לוי נ' מע"מ רמלה נדחה ערעור בהסכמת הצדדים. הנאשם הורשע על פי הודאתו ב- 18 עבירות של אי הגשת דוחות במועד. הנאשם הקים עסק וניהל אותו באופן שוטף ואף שימש כמנהל פעיל. סכום הקרן של חוב המס עמד על סך של 76,722 ₪ בנוסף לכך סכום החוב הנובע מקנסות שהוטלו על הנאשם עמד על סך של 271,073 ₪ וכן חוב ריבית על סך 268,710 ₪. הנאשם לא הסיר את המחדלים. נגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירות, 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים וקנס בסך של 15,000 ₪.

בת"פ (שלום נתניה) 3131/08 מ.י. מע"מ נתניה נ' חברת תיכון אביב בע"מ

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בשלושה כתבי אישום אשר הדיון בהם אוחד בביצוע 26 עבירות של אי הגשת דוח במועד. סך המחדל בגין 2 כתבי אישום עמד על 522,128 ₪ אשר הנאשמים הסירו מתוכו 340,000 ₪. סכום המחדל שלא הוסר עמד על כ- 190,000 ₪. ביהמ"ש גזר על הנאשמת 1, חברה שאינה פעילה, קנס בסך 10,000 ₪. על נאשם 2 שהיה מנהל פעיל בחברה, גזר ביהמ"ש 3 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, קנס בסך 25,000 ₪, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, והתחייבות.

בת"פ (שלום פ"ת) 36697-01-13 מע"מ פתח תקווה נ' מוצרים סביבתיים מתקדמים בע"מ
הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום בעבירה של אי הגשה במועד של 5 דוחות תקופתיים. סך המחדל שלא הוסר היה בסך של כ- 440,000 ₪ ונגזר על הנאשם, שהיה מנהל הפעיל של החברה, 6 חודשי מאסר שירותו בדרך של עבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים וקנס כספי בסך של 20,000 ₪. על הנאשמת 1, חברה שחדלה להתקיים, נגזר קנס בסך של 1,000 ₪.

בת"פ (שלום טבריה) 28880-02-12 מדינת ישראל נ' נחשון אוראל בטחון בע"מ
הנאשמים הורשעו בביצוען של 4 עבירות של אי הגשת דוחות במועד. אי תשלום המס היה בסכום של כ- 270,000 ₪ והמחדלים לא הוסרו. נקבע מתחם עונש הנע בין מאסר על תנאי עד למאסר בפועל לתקופה ארוכה וקנס. בית המשפט גזר על נאשמת 1 שהינה חברה בע"מ שנמצאת בהליך פירוק קנס בסך 15,000 ₪. על נאשם 2 שהינו מנהל פעיל בחברה ונמצא בהליך פש"ר וסילק חלק מהמחדלים בסך 150,000 ₪ נמנע ביהמ"ש מהטלת קנס וגזר על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים.

26. אשר לגובה הקנס הרי שבהתאם לסעי' 40 לחוק העונשין יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם. כיוון שכך הבאתי בחשבון העובדה שלנאשם ואשתו היקף חובות של למעלה מ- 240,000 ₪ לכל אחד בתיקי הוצל"פ, כי הנאשם אינו בעל רכוש, והוא שכיר המשתכר כ- 4000 ₪ לחודש. יחד עם זאת לא מדובר במי שהינו פושט רגל או שיש נגדו צו לכינוס נכסים.

27. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים כמפורט לעיל, סבורני כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממש' חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

לעניין הקנס הכספי סבורני כי מתחם העונש ההולם נע בין אלפי ₪ לעשרות אלפי ₪.

גזירת העונש המתאים לנאשם

28. בגזירת העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעי' 40א' לחוק העונשין).

29. במסגרת השיקולים לקולא לקחתי בחשבון את העובדה כי הטלת עונש מאסר המלווה בקנס כספי תפגע בנאשם ובמשפחתו שכן לנאשם ולאשתו 5 ילדים כאשר הקטן הינו בן 5 והגדול הינו בן 18. הנאשם ומשפחתו מתגוררים אצל אמו שהינה אלמנה ונתמכת בנאשם כך שהטלת עונש מאסר על הנאשם

תפגע גם באמו.

30. בנוסף מצאתי לנכון להתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, בכך שלנאשם חובות רבים ואף נפתחו לו תיקים בהוצל"פ ובכך שבעקבות מצב זה הגיעו הנאשם ואשתו לבעיות הן במישור המשפחתי והן במישור הכלכלי שבעקבותיהם פנו לשירותי הרווחה וקיבלו תמיכה של גורמים שונים בקהילה ע"מ לבלום את המשך הידרדרותה של המשפחה.

31. הבאתי בחשבון העובדה שלנאשם אין עבר פלילי וכי מדובר במעידה ראשונה של הנאשם וזאת לאחר שניהל עסק במשך 15 שנה ללא הרשעות בעבירות המיסוי.

32. כמו כן, התרשמתי כי יש בהרשעת הנאשם בעבירה כדי להוות הרתעה משמעותית עבורו מלבצע עבירות מס נוספות.

33. הנאשם כבר תחילה בעובדות כתב האישום אך לאחר שתוקן הודה, ובכך חסך מזמנו של ביהמ"ש ונטל אחריות למעשיו.

34. בנוסף, שקלתי את מאמצי הנאשם להסיר את המחדלים והצלחתו החלקית. התרשמתי כי הניסיונות שעשה הנאשם להסדיר את החוב כנים והנאשם אף העביר סכומים ניכרים מתוך מאמץ לתשלום החוב. יתר המחדל שלא הוסר נובע ממצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

35. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שסכום המס שלא שולם הינו גבוה ומהווה פגיעה בציבור.

36. כיוון שמדובר בעבירה כלכלית הרי שיש להטיל קנס כספי שיהווה מענה עונשי הולם למעשים.

37. עוד נתתי דעתי בגזירת העונש בתוך המתחם לשיקול הרתעת הרבים וזאת בשים לב לשכיחות של עבירות מס והקלות בביצוע עבירות אלו (ראה: רע"פ 674/13 יורי ליטווק נ' מדינת ישראל, רע"פ 977/13 משה אודיז נ' מדינת ישראל).

סוף דבר

38. נוכח המפורט לעיל אני גוזרת את העונשים הבאים:

על הנאשמת 1 קנס סמלי בסך 1000 ₪.

על הנאשם 2:

א. 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 4/8/15. תחילת עבודות השירות ביום

13/10/15 כמפורט בחוות הדעת של הממונה.

- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, לבל יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק מס ערך מוסף.
- ג. קנס בסך 15,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 15/10/15 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן.
- ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך של 50,000 ₪ לבל יעבור כל עבירה לפי חוק מס ערך מוסף תוך שנתיים מהיום.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום ג' תשרי תשע"ו, 16/09/2015 במעמד הנוכחים.

מירב כפיר , שופטת

הוקלדעלידיסיגלעזורי